

Имена отъ многѹ и разны прачини,
До дванацетъ сѧ каквѹ ми се чини.
Сички мѹжественны и великолѹшни,
Знаатъ ги защо си самите бездуши.
Но най преклоненны каде добры дѣла,
На нашите бащи въшната е дала
Промыслъ Божіа, коа е избрала
Нихъ начинатели на добро и дала.
Понеже онъ сѧ найнапредъ пріали,
Христіанска вѣра, и сѧ показали
Путь и на родо си, за да се оставатъ,
Отъ таквыя бози, който се праватъ.
Като истребиха многобожието,
Начеха да искатъ просвѣщеніето.
За да го воведатъ по свойте места,
Мѹсите викнаха отъ ныхыте оуста,
На Славянскій языкъ едкви сочиниха.
Книги преведоха, школы соградиха.
На земли бессмертна слава оставилиха,
Отъ Бога нетленни вѣнцы придобиха.

Въ първото изданіе се обѣщахъ да нащампамъ
Една Географіа на Янглійската содружеска Ти-
пографіа, и понеже не и пріима книгите Велі-
ката Церква, остана.